

Франко-німецькі відносини - нагальна необхідність

Олаф Шольц та Емманюель Макрон у супроводі парламентарів своїх країн відзначили в Парижі шістдесятю річницю Єлисейського договору, в якому були встановлені особливі, безпрецедентні досі відносини між двома країнами, що стали можливими після того, як 9 травня 1950 року Роберт Шуман від імені Франції підписав цей договір.

Франко-німецька дружба - це не просто вигадка чи гасло, це повільне та довготривале політичне будівництво, що складається зі щоденних співпраці та діалогу у політичній, дипломатичній, адміністративній та технічній площинах.

Насправді, для Європейського Союзу є нагальною потребою, щоб Франція та Німеччина могли порозумітися, навіть якщо їхні традиції та підходи часто протилежні. Без згоди однієї чи іншої сторони не може бути жодного європейського рішення.

Звичайно, взаєморозуміння між двома країнами вже недостатньо в різнобарвній Європі, що налічує 27 країн та постійно розширюється. Але обидва партнери також є гарантами Євросоюзу, який вони заснували разом з іншими країнами. Це не меню "а-ля карт", де можна проігнорувати один з фундаментальних стовпів побудови Співтовариства, наприклад, захист демократичних цінностей та верховенства права, користуючись при цьому його щедрими кредитами та ефективним захистом.

Це щоденне зобов'язання, щоб будувати майбутнє в світовому контексті, сповненому бурхливих потрясінь.

З цієї точки зору, внутрішня політика іноді ускладнює ситуацію. Правляча коаліція в Німеччині, схоже, налаштована на виправлення низки невдалих рішень в енергетичній, економічній та дипломатичній сферах. Емманюель Макрон та Франція взяли на себе ініціативу та запропонували бачення сильної, більш автономної, суверенної Європи, і Олаф Шольц публічно віддав йому за це належне.

Історія, традиції та реальність кожної країни, природно, привели б Німеччину та Францію до різного національного вибору, який був би легким, само собою зрозумілим чи спонтанним. Але як тільки наші лідери дивляться в майбутнє, вони підтверджують, що за відсутності цього великого полюса стабільності, представленого в серці континенту франко-німецьким альянсом зі 150 мільйонами жителів та понад 6 000 мільярдами євро річного добробуту, не буде ані незалежності, ні могутності Європи.

Саме це захотіли зробити Емманюель Макрон та Олаф Шольц 22 січня 2023 року, впевнено дивлячись у майбутнє. Вони нагадали про непохитну прихильність своїх країн до Європи, яка, нарешті, є більш відповідальною за безпеку, більш активною у підтримці своєї економіки та про готовність допомогти їй досягти успіху в цифровому та екологічному переходах.

У той час, коли Європейський Союз відкрито зазнає нападів з боку ревізійніста та експансіоніста Путіна, який кидає йому виклик та спонукає до відповіді, два європейських лідери, підтверджуючи свою волю, відновлюючи своє взаєморозуміння з новими силами, але не приховуючи нюансів та відмінностей, пропонують європейцям більше, ніж перспективи, вони пропонують реальні шанси для спільного майбутнього.